Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/65/EØF

af 13. juli 1992

om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF

(EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 264 af 23.10.1993, s. 62 (92/65/EØF)

►**C2** Berigtigelse, EFT L 38 af 18.2.1995, s. 19 (92/65/EØF)

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/65/EØF

af 13. juli 1992

om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Levende dyr og produkter af animalsk oprindelse er opført på listen over produkter i Traktatens bilag II; afsætningen af dyr og produkter af animalsk oprindelse er en indkomstkilde for en del af landbrugsbefolknignen;

for at sikre en rationel udvikling af denne sektor og øge produktiviteten bør der fastsættes dyresundhedsmæssige betingelser for dyr og produkter af animalsk oprindelse gældende for hele Fællesskabet;

Fællesskabet bør vedtage foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992;

for at nå de ovennævnte mål har Rådet fastsat dyresundhedsmæssige bestemmelser for kvæg, svin, får og geder, enhovede dyr, fjerkræ og rugeæg, fisk og fiskerivarer, toskallede bløddyr, tyresæd og ornesæd, kvægembryoner, fersk kød, fjerkrækød, kødprodukter, vildtkød og kaninkød;

der bør vedtages dyresundhedsmæssige bestemmelser for afsætning af dyr og produkter af animalsk oprindelse, som endnu ikke er omfattet af ovennævnte bestemmelser;

det bør fastsættes, at dette direktiv finder anvendelse, uden at det begrænser anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 af 3. december 1982 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter ([4]);

for så vidt angår visse tekniske aspekter, bør der henvises til Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ([5]) og Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge ([6]);

med hensyn til gennemførelse og opfølgning af kontrollen og de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes, bør der henvises til de almindelige bestemmelser i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med

([1]) EFT nr. C 327 af 30. 12. 1989, s. 57, og EFT nr. C 84 af 2. 4. 1990, s. 102.
([2]) EFT nr. C 38 af 19. 2. 1990, s. 134, og EFT nr. C 149 af 18. 6. 1990, s. 263.
([3]) EFT nr. C 62 af 12. 3. 1990, s. 47, og EFT nr. C 182 af 23. 7. 1990, s. 25.
([4]) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 197/90 (EFT nr. L 29 af 31. 1. 1990, s. 1).
([5]) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/499/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 107).
([6]) EFT nr. L 315 af 26. 11. 1985, s. 11. Direktivet er ændret ved direktiv 90/423/EØF (EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 13).

▼B

visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ([1]);

medmindre andet bestemmes, bør samhandelen med dyr og produkter af animalsk oprindelse liberaliseres, uden at dette berører muligheden for eventuelt at indføre beskyttelsesforanstaltninger;

som følge af den betydelige risiko for spredning af sygdomme, som de pågældende dyr udsættes for, bør der for visse dyr og produkter af animalsk oprindelse opstilles særlige krav i forbindelse med afsætningen heraf, navnlig når dyrene eller produkterne sælges til områder, der har en høj dyresundhedsmæssig status;

den særlige situation, der kendetegner Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Irland, som, fordi de er øer, i meget lang tid har været rabiesfrie, gør det berettiget at indføre særlige bestemmelser, som skal sikre, at afsætning i Det Forenede Kongerige og Irland af hunde og katte, som ikke stammer fra de pågældende to lande, ikke medfører en risiko for, at der bringes rabies ind i de to lande, uden at ophævelsen af veterinærkontrollen ved medlemsstaternes grænser berøres;

et sundhedscertifikat er den mest hensigtsmæssige måde til at sikre og kontrollere, at disse krav overholdes;

for at den sundhedsmæssige situation i Fællesskabet kan opretholdes, bør de dyr og produkter af animalsk oprindelse, der er omfattet af dette direktiv, når de afsættes, være underlagt minimumskravene i forbindelse med handel, og det bør kontrolleres, at kravene overholdes i overensstemmelse med principperne og reglerne i Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ([2]);

der bør fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Veterinærkomité;

den frist for gennemførelse af direktivet, som i artikel 29 er fastsat til den 1. januar 1994, berører ikke afskaffelsen af veterinærkontrollen ved grænserne pr. 1. januar 1993 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes de dyresundhedsmæssige betingelser, der skal gælde for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der med hensyn til dyresundhedsmæssige betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF.

Anvendelsen af dette direktiv begrænser ikke anvendelsen af de bestemmelser, der er fastsat i henhold til forordning (EØF) nr. 3626/82.

Dette direktiv berører ikke de nationale bestemmelser vedrørende selskabsdyr, men opretholdelsen af disse bestemmelser berører på den anden side ikke afskaffelsen af veterinærkontrollen ved grænserne mellem medlemsstaterne.

([1]) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

([2]) EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1. Direktivet er ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

▼B

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

a) samhandel: samhandel som defineret i artikel 2, stk. 3, i direktiv 90/425/EØF

b) dyr: eksemplarer af andre arter end dem, der er nævnt i direktiv 64/432/EØF, 90/426/EØF [1], 90/539/EØF [2], 91/67/EØF [3], 91/68/EØF [4], 91/492/EØF [5] og 91/493/EØF [6]

c) organ, institut eller center, der er officielt godkendt: et permanent, geografisk afgrænset anlæg, som er godkendt i overensstemmelse med artikel 13, hvor en eller flere dyrearter sædvanligvis holdes eller opdrættes med kommercielt eller andet sigte og udelukkende med et eller flere af følgende mål for øje:

— udstilling af nævnte dyr og oplysning af offentligheden

— dyrearternes bevarelse

— videnskabelig grundforskning eller anvendt forskning eller opdræt af dyr til sådanne forskningsformål

d) anmeldelsespligtige sygdomme: de sygdomme, der er opført i bilag A.

2. Desuden finder definitionerne, bortset fra definitionen på godkendte centre og organer, i artikel 2 i direktiv 64/432/EØF, 91/67/EØF og 90/539/EØF tilsvarende anvendelse.

KAPITEL II

Bestemmelser om samhandel

Artikel 3

Medlemsstaterne sørger for, at samhandel med de i artikel 1, stk. 1, omhandlede dyr ikke forbydes eller begrænses af andre dyresundhedsmæssige årsager end dem, der følger af anvendelsen af dette direktiv eller andre fællesskabsforskrifter, særlig eventuelle beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at dyr, der er omhandlet i artikel 5 til 10 i dette direktiv, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 90/425/EØF kun kan gøres til genstand for samhandel, når de opfylder betingelserne i artikel 5 til 10 og kommer fra bedrifter eller handlende, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1 og 3, og som den kompetente myndighed har ladet registrere, og

---

([1]) Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1980 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande (EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 42). Direktivet er ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

([2]) Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande (EFT nr. L 303 af 31. 10. 1990, s. 6). Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

([3]) Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter (EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 1).

([4]) Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet (EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 1).

([5]) Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 1).

([6]) Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 15).

▼B

som med henblik herpå forpligter sig til følgende, jf. dog artikel 13 og de særlige bestemmelser, der skal vedtages i medfør af artikel 24:

— regelmæssigt at lade dyrene undersøge i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i direktiv 90/425/EØF

— over for den kompetente myndighed — ud over udbrud af anmeldelsespligitge sygdomme — at anmelde udbrud af sygdomme, der er nævnt i bilag B, for hvilke den pågældende medlemsstat har indført et sygdomsbekæmpelses- eller overvågningsprogram

— at overholde de nationale særforanstaltninger for bekæmpelse af en sygdom, som har særlig betydning for en given medlemsstat, og for hvilken der findes et program i overensstemmelse med artikel 14 eller en afgørelse i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2

— kun at bringe dyr på markedet med henblik på samhandel, når disse ikke frembyder noget tegn på sygdom og kommer fra bedrifter eller distrikter, der ikke er underkastet noget forbud af dyresundhedsmæssige hensyn og for såvidt angår dyr, som ikke ledsages af et sundhedscertifikat eller et handelsdokument som omhandlet i artikel 5 til 11, kun at bringe dyr på markedet, som ledsages af en erklæring fra lederen af bedriften om, at de pågældende dyr ved afsendelsen ikke frembyder noget tegn på sygdom, og at bedriften ikke er underkastet dyresundhedsmæssige restriktioner

— at overholde kravene til sikring af dyrenes velfærd.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sørger for, at samhandel med aber (simiae og prosimiae) kun sker fra og til organer, institutter eller centre, som er officielt godkendt af medlemsstatens kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 13, og at de ledsages af et sundhedscertificat i overensstemmelse med modellen i bilag E, som er udfyldt af embedsdyrlægen ved oprindelsesorganet, -instituttet eller -centret, med henblik på at garantere for dyrenes sundhedstilstand.

2. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan som undtagelse fra kravene i stk. 1 tillade salg til godkendte organer, institutter og centre for aber, der ejes af en privatperson.

Artikel 6

A. Uden at kravene i artikel 14 og 15 berøres deraf, sørger medlemsstaterne for, at klovdyr af andre arter end dem, der er omhandlet i direktiv 64/432/EØF, 90/426/EØF og 91/68/EØF, kun kan gøres til genstand for samhandel, hvis de opfylder følgende krav:

1) Generelt:

a) de skal være identificeret i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF

b) de må ikke skulle fjernes som led i et program for udryddelse af en smitsom sygdom

c) de må ikke være vaccineret mod mund- og klovesyge, og de skal opfylde de relevante krav i direktiv 85/511/EØF og i artikel 4a i direktiv 64/432/EØF

d) de skal stamme fra en bedrift som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 64/432/EØF, der ikke har været underkastet dyresundhedsmæssige foranstaltninger, navnlig foranstaltninger vedtaget i medfør af direktiv 85/511/EØF, 80/217/EØF [1] og 91/68/EØF, og på hvilken de skal have opholdt sig til stadighed siden fødslen eller de sidste 30 dage inden afsendelsen

[1] Rådets direktiv 80/217/EØF af 22. januar 1980 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest (EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 11). Direktivet er senest ændret ved direktiv 87/486/EØF (EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 21).

▼B

e) de skal, hvis de indføres:

— komme fra et tredjeland, der er opført i rubrikken »andre klovdyr«, som skal indføjes i den liste, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 72/462/EØF ([1])

— opfylde særlige dyresundhedsmæssige krav, der skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26, og som mindst skal svare til kravene i denne artikel

f) de skal ledsages af et certifikat svarende til modellen i bilag E, påført følgende attestering:

»Attestering

Undertegende … (embedsdyrlægens navn) attesterer, at denne drøvtygger/dette svin (*), der ikke er omfattet af direktiv 64/432/EØF:

a) tilhører arten …

b) ved undersøgelsen ikke viste kliniske tegn på de sygdomme, som den er modtagelig for

c) kommer fra en bestand, der er officielt fri for tuberkulose/officielt fri for eller fri for brucellose/fra en bedrift, der ikke er omfattet af restriktioner på grund af svinepest (**), eller fra en bedrift, hvor dyret med negativt resultat har været underkastet de i artikel 6, stk. 2, litra a), nr. ii), i direktiv 92/65/EØF omhandlede prøver.

(*) Det ikke relevante overstreges.«

2) For så vidt angår vilde drøvtyggere:

a) de skal stamme fra en bestand, der er officielt fri for tuberkulose eller officielt fri for eller fri for brucellose i overensstemmelse med direktiv 64/432/EØF eller direktiv 91/68/EØF, og for så vidt angår de dyresundhedsmæssige betingelser opfylde de relevante krav for kvæg i artikel 3, stk. 2, litra c), d), f), g) og h), i direktiv 64/432/EØF eller i artikel 3 i direktiv 91/68/EØF

b) hvis de ikke kommer fra en bestand, der opfylder betingelserne i litra a), skal de komme fra en bedrift, hvor der ikke er konstateret tilfælde af brucellose eller tuberkulose i de seneste 42 dage inden indladningen, og hvor dyrene i løbet af de 30 dage, der går forud for afsendelsen, med negativt resultat har været underkastet:

— en prøve, der skal vise en reaktion på tuberkulose, og

— en prøve, der skal vise, at de ikke har antistoffer mod brucellose.

Kravene vedrørende ovennævnte prøver og fastlæggelsen af status med hensyn til tuberkulose og brucellose på disse bedrifter fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 26 i dette direktiv.

Indtil de i litra b) nævnte beslutninger er truffet, finder de nationale bestemmelser fortsat anvendelse, navnlig hvad angår tuberkulose.

3) For så vidt angår dyr af svinefamilien:

a) de må ikke komme fra et distrikt, som er underkastet forbudsforanstaltninger i forbindelse med forekomst af afrikansk svinepest i medfør af artikel 9a i direktiv 64/432/EØF

b) de skal komme fra en bedrift, der ikke er omfattet af restriktioner i medfør af direktiv 80/217/EØF på grund af klassisk svinepest

([1]) Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande (EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28). Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/497/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 69).

▼B

c) de skal komme fra en bestand, der er fri for brucellose i henhold til kravene i direktiv 64/432/EØF, og opfylde de relevante dyresundhedskrav for svin i direktiv 64/432/EØF

d) hvis de ikke kommer fra en bestand, der opfylder betingelserne i litra c), skal de i løbet af de 30 dage, der går forud for afsendelsen, med negativt resultat have været underkastet en prøve, der skal vise, at de ikke har antistoffer mod brucellose.

B. Direktiv 64/432/EØF ændres således:

1) I artikel 2, litra b) og c), indføjes efter »kvæg«: »(herunder også af arterne Bubalus bubalus)«.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Sundhedscertifikaterne, hvortil modellen er gengivet i bilag F, kan efter fremgangsmåden i artikel 12 ændres eller suppleres bl.a. med henblik på at tage hensyn til kravene i artikel 6 i direktiv 92/65/EØF.«

Artikel 7

A. Medlemsstaterne sørger for, at andre fugle end dem, der er omhandlet i direktiv 90/539/EØF, kun kan gøres til genstand for samhandel, hvis de opfylder følgende krav:

1) Generelt:

a) de skal komme fra en bedrift, hvor der ikke er konstateret fjerkræinfluenza i de 30 dage, der går forud for afsendelsen

b) de skal komme fra en bedrift eller et område, som ikke er underkastet restriktioner som led i bekæmpelsen af Newcastle disease

indtil de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 19 i direktiv 90/539/EØF, er blevet gennemført, finder de nationale krav med hensyn til bekæmpelse af Newcastle disease anvendelse under overholdelse af Traktatens almindelige bestemmelser

c) de skal i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, tredje led, i direktiv 91/496/EØF, hvis de er indført fra et tredjeland, have været i karantæne på den bedrift, som de er bragt til efter indførslen på Fællesskabets område.

2) For fugle af papegøjefamilien gælder endvidere følgende:

a) de må ikke komme fra en bedrift, hvor der er diagnosticeret psittacosis (Clamydia psittaci), eller have været i kontakt med dyr fra en sådan bedrift.

Forbudsperioden skal være på mindst to måneder efter det senest diagnosticerede tilfælde og behandling under en efter fremgangsmåden i artikel 26 anerkendt dyrlægekontrol

b) de skal være identificeret i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF.

Metoderne til identifikation af fugle af papegøjefamilien, herunder navnlig syge fugle, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26

c) de skal ledsages af et handelsdokument, som er attesteret af en embedsdyrlæge eller den dyrlæge, der har ansvaret for den bedrift eller den handelsvirksomhed, hvorfra de kommer, og som den kompetente myndighed har givet beføjelse hertil.

▼B

B. I artikel 2, stk. 2, nr. 2, i Rådets direktiv 91/495/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kaninkød og kød af opdrættet vildt [1] indføjes »samt strudsfugle (ratitae)« i tredje linje efter »de … i direktiv 90/539/EØF omhandlede arter«.

I artikel 2, stk. 2, nr. 1, i Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande [2] indføjes »samt strudsfugle (ratitae)« efter »og agerhøns«.

Artikel 8

Medlemsstaterne sørger for, at bier (Apis mellifica) kun kan gøres til genstand for samhandel, hvis de opfylder følgende krav:

a) de skal komme fra et distrikt, som ikke har fået pålagt forbud i forbindelse med udbrud af amerikansk bipest.

Forbudsperioden skal være på mindst 30 dage efter det senest konstaterede tilfælde og efter det tidspunkt, hvor alle bistader inden for en radius på 3 km er blevet kontrolleret af den kompetente myndighed, og alle inficerede bistander er blevet enten afbrændt eller behandlet og godkendt af denne myndighed.

Efter fremgangsmåden i artikel 26 og efter udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité kan de krav, som gælder for bier (Apis melifera), eller tilsvarende krav også finde anvendelse på humlebier

b) de skal ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med modellen i bilag E, som er påført en attestering fra den kompetente myndighed af, at de i litra a) omhandlede krav er opfyldt.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sørger for, at hareagtige gnavere kun gøres til genstand for samhandel, hvis de opfylder følgende krav:

a) de må ikke komme fra en bedrift eller have været i kontakt med dyr fra en bedrift, hvor der har været udbrud af eller mistanke om rabies inden for den seneste måned

b) de skal komme fra en bedrift, hvor ingen dyr viser kliniske tegn på myxomatose.

2. De medlemsstater, der kræver et sundhedscertifikat i forbindelse med hareagtige gnaveres bevægelser på deres område, kan kræve, at dyr, der indføres på deres område, skal ledsages af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med modellen i bilag E, som er påført følgende attestering:

»Undertegnede … attesterer, at ovennævnte dyr opfylder kravene i artikel 9 i direktiv 92/65/EØF, og at dyrene ikke har vist kliniske tegn på sygdom ved undersøgelsen.«

Denne attestering udstedes af embedsdyrlægen eller den dyrlæge, der har tilsynet med oprindelsesbedriften, og til hvem den kompetente myndighed har delegeret denne kompetence, eller, når der er tale om industrielt opdræt, af embedsdyrlægen.

De medlemsstater, der ønsker at gøre brug af denne mulighed, meddeler på forhånd dette til Kommissionen, som skal sikre sig, at det i stk. 1 nævnte krav er opfyldt.

3. Irland og Det Forenede Kongerige kan kræve, at der forelægges et sundhedscertifikat, hvori det attesteres, at kravet i stk. 1, litra a), er opfyldt.

---

[1] EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 41.
[2] EFT nr. L 303 af 31. 10. 1990, s. 6.

▼B

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sørger for, at samhandel forbydes med fritter, minke og ræve, som kommer fra en bedrift eller har været i kontakt med dyr fra en bedrift, hvor der har været udbrud af eller mistanke om rabies inden for de seneste seks måneder, medmindre de er underkastet et systematisk vaccinationsprogram.

2. Katte og hunde skal opfylde følgende krav for at kunne gøres til genstand for samhandel, bortset fra samhandel mellem de i stk. 3 nævnte medlemsstater:

a) dyr, der er mere end tre måneder gamle:

— må den dag, hvor de sendes fra bedriften, ikke frembyde noget tegn på sygdom, navnlig smitsomme sygdomme for arten

— skal være tatoveret eller forsynet med et mikrochip-identifikationssystem efter bestemmelser, der skal fastsættes nærmere efter fremgangsmåden i artikel 26

— skal være vaccineret mod rabies med årlig revaccination eller med revaccination med intervaller, som afsendelsesmedlemsstaten har godkendt for denne vaccine, ved injektion af en inaktiveret vaccine med mindst én enhed internationalt antigen (WHO-standarden), der måles i overensstemmelse med virkningsprøven efter den metode, som er beskrevet i Den Europæiske Farmakopé og anerkendt efter fremgangsmåden i artikel 26.

Vaccinationen attesteres af en embedsdyrlæge eller den dyrlæge, der har tilsynet med oprindelsesbedriften, og til hvem den kompetente myndighed har delegeret denne kompetence. Vaccinationskortet skal påføres vaccinens betegnelse og nummeret på vaccinepartiet (om muligt i form af en selvklæbende mærkat)

— skal, hvis der er tale om hunde, være vaccineret mod Carrés sygdom

— skal ledsages at et individuelt »pas«, der gør det muligt tydeligt at identificere dyret, og hvor vaccinationsdatoerne er påført, og/eller af et certifikat svarende til modellen i bilag E, påført følgende attestering, der skal udfyldes af embedsdyrlægen eller af den dyrlæge, der har tilsynet med oprindelsesbedriften, og til hvem den kompetente myndighed har delegeret denne kompetence:

»Undertegnede … attesterer, at de katte/hunde, for hvilke denne attest er udstedt, opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 2, litra a) og b), og stk. 3, litra b), i direktiv 92/65/EØF (*) og kommer fra en bedrift, hvor der i løbet af de seneste seks måneder ikke er konstateret rabies.

(*) Det ikke relevante overstreges.«

b) dyr, der er under tre måneder gamle:

— skal opfylde kravene i litra a), første og femte led

— må ikke komme fra en bedrift, som er underkastet bevægelsesrestriktioner på grund af dyresundheden

— skal være født på bedriften og have været holdt i fangenskab her siden deres fødsel.

3. Markedsføring i Det Forenede Kongerige og Irland af katte og hunde, der ikke har oprindelse i disse to lande, er fra den 1. juli 1994 som en undtagelse fra stk. 2 underlagt følgende betingelser:

a) katte og hunde skal generelt:

i) komme fra en registreret bedrift, idet registreringen skal stilles i bero af den kompetente myndighed, når de betingelser, der er fastsat i artikel 4, ikke længere er opfyldt

ii) den dag, hvor de sendes fra ovennævnte bedrift, ikke frembyde noget tegn på smitsomme sygdomme

iii) være forsynet med et identifikationssystem efter bestemmelser, der skal fastsættes nærmere efter fremgangsmåden i artikel 26

▼B

iv) være født på bedriften og have været holdt i fangenskab her siden deres fødsel uden kontakt med vilde dyr, der er modtagelige for rabies

v) hvis der er tale om hunde, være vaccineret mod Carrés sygdom

vi) transporteres i et transportmiddel, som er godkendt til dette formål af den kompetente myndighed i afsendermedlemsstaten

vii) ledsages af et individuelt vaccinationskort, der gør det muligt tydeligt at identificere dyret og dets oprindelse, og hvor vaccinationsdatoerne er påført, og af et certifikat svarende til en model, der udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 26, og som skal udfyldes af embedsdyrlægen eller af den dyrlæge, der har tilsynet med oprindelsesbedriften, og til hvem den kompetente myndighed har delegeret denne kompetence

b) endvidere skal de:

i) enten være vaccineret mod rabies med en årlig revaccination, da de var mere end tre måneder gamle og mindst seks måneder inden forsendelsen ved injektion af en inaktiveret vaccine med mindst én enhed internationalt antigen (WHO-standarden), der måles i overensstemmelse med virkningsprøven efter den metode som er beskrevet i Den Europæiske Farmakopé og anerkendt efter fremgangsmåden i artikel 26, med årlig revaccination eller med revaccination med intrvaller, som afsendelsesmedlemsstaten har godkendt for denne vaccine

endvidere skal de efter en vaccination have været underkastet en serologisk test, som påviser tilstedeværelsen af mindst 0,5 international enhed beskyttende antistoffer; denne serologiske test skal udføres i overensstemmelse med WHO's specifikationer; hvis testen udføres efter førstegangsvaccinationen, skal den udføres mellem den første og den tredje måned efter den pågældende vaccination

endvidere skal de efter vaccinationen have været underkastet en serologisk test, som påviser tilstedeværelsen af mindst 0,5 international enhed beskyttende antistoffer; denne serologiske test skal udføres i overensstemmelse med WHO's specifikationer mellem den første og den tredje måned efter vaccinationen

ii) eller i de tilfælde, hvor betingelserne under i) ikke er opfyldt, under kontrol føres til en af bestemmelsesstaten godkendt karantænestation, hvor de sættes i karantæne i seks måneder.

Indtil den 1. juli 1994 fortsætter de gældende nationale rabiesregler med at være i kraft, uden at dette dog kan berøre fjernelsen af den veterinære kontrol ved grænserne mellem medlemsstaterne.

4. Irland og Det Forenede Kongerige kan med forbehold af stk. 2 og 3 fastholde deres nationale karantænebestemmelser for alle kødædere, primater, flagermus og andre dyr, der er modtagelige for rabies, og som er omfattet af direktivet, og for hvilke det kan påvises, at de er født på oprindelsesbedriften og holdt i fangenskab siden deres fødsel, idet opretholdelsen af disse bestemmelser dog ikke må berøre ophævelsen af veterinærkontrollen ved grænserne mellem medlemsstaterne.

5. Beslutning 90/638/EØF ændres således:

1) Følgende led tilføjes i artikel 1:

»— for så vidt angår programmerne for rabiesbekæmpelse, opfyldte kriterierne i bilag III«.

2) Følgende bilag indsættes:

»BILAG III

Kriterier for rabiesprogrammer

Rabiesprogrammer skal mindst omfatte følgende:

a) Kriterierne i nr. 1 til 7, i bilag I.

b) Detaljerede oplysninger om den eller de områder, hvor oral immunisering af ræve finder sted, og om områdets eller områdernes naturlige grænser. Området eller områderne skal

▼B

dække mindst 6 000 km² eller en medlemsstats samlede område og kan omfatte tilgrænsende områder i tredjelande.

c) Detaljerede oplysninger om de anvendte vacciner, distributionssystemet, tætheden og hyppigheden af udlægningen af lokkemad.

d) I givet fald alle detaljer i, omkostninger ved og målsætningen for de foranstaltninger til genopretning eller bevaring af flora og fauna, som gennemføres af frivillige organisationer på det område, som disse projekter dækker.«

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, udpeger et bestemt institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af de serologiske tests, og bestemmer dets opgaver.

7. Medlemsstaterne sørger for, at udgifterne til anvendelse af serologiske tests dækkes af importørerne.

8. Denne artikel, navnlig anvendelsen af den serologiske test, der er nævnt i nr. 3, litra b), tages op til fornyet overvejelse inden den 1. januar 1997 under hensyn til udviklingen i rabiessituationen i medlemsstaterne.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne søger for, at der med forbehold af de afgørelser, der skal træffes i henhold til artikel 21 og 23, kun handles med sæd, æg og embryoner, der opfylder betingelserne i stk. 2, 3 og 4.

2. Fåre-, gede- og hestesæd skal med forbehold af eventuelle kriterier, der skal overholdes ved opførelsen af enhovede dyr i stambøger, for så vidt angår visse specifikke racer:

— være opsamlet og behandlet til kunstig insemination på en station eller et center, der er sundhedsgodkendt i henhold til bilag D, kapitel I, eller — for så vidt angår får og geder som en undtagelse fra ovenstående — på en bedrift, der opfylder kravene i direktiv 91/68/EØF

— være opsamlet fra dyr, der opfylder betingelserne i bilag D, kapitel II (dyrenes egnethed og rutinekontrol)

— være opsamlet, behandlet og konserveret efter bestemmelserne i bilag D, kapitel III

— være ledsaget under transport til en anden medlemsstat af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med en model, der skal udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 26.

3. Æg og embryoner fra får/geder, svin og enhovede dyr skal:

— være opsamlet af et opsamlingshold, der er godkendt af medlemsstatens kompetente myndighed, og behandlet i et egnet laboratorium og skal stamme fra donorer, der opfylder betingelserne i bilag D, kapitel IV

— være behandlet og opbevaret efter bestemmelserne i bilag D, kapitel III

— være ledsaget ved forsendelse til en anden medlemsstat af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med en model, der skal udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 26.

Sæd, der anvendes til insemination af donorer, skal være i overensstemmelse med stk. 2 for så vidt angår får, geder og enhovede dyr og med direktiv 90/429/EØF for så vidt angår svin. Der kan eventuelt fastsættes yderligere garantier efter fremgangsmåden i artikel 26.

4. Kommissionen aflægger inden den 31. december 1997 rapport, eventuelt med passende forslag om denne artikels anvendelse, bl.a. under hensyn til den videnskabelige og teknologiske udvikling.

Artikel 12

1. Kontrolreglerne i direktiv 90/425/EØF finder anvendelse, navnlig hvad angår tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, der skal

▼B

udøves, på de i dette direktiv omhandlede dyr og æg, sæd og embryoner, som er ledsaget af et sundhedscertifikat. De øvrige dyr skal komme fra bedrifter, der med hensyn til kontrollen på oprindelses- og bestemmelsesstedet er underkastet reglerne i nævnte direktiv.

2. Artikel 10 i direktiv 90/425/EØF anvendes på dyr, sæd og embryoner, der er omhandlet i dette direktiv.

3. I forbindelse med handel gælder bestemmelserne i artikel 12 i direktiv 90/425/EØF ligeledes for handelsvirksomheder, der permanent eller lejlighedsvis er i besiddelse af dyr som omhandlet i artikel 7, 9 og 10.

4. De oplysninger, som skal gives til bestemmelsesstedet i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 90/425/EØF, skal for dyr, sæd, æg eller embryoner, som i henhold til dette direktiv ledsages af et sundhedscertifikat, finde sted over ANIMO-systemet.

5. Med forbehold af de særlige bestemmelser, der er omhandlet i dette direktiv, foretager den kompetente myndighed den kontrol, som den finder passende, hvis den har mistanke om, at dette direktiv ikke er overholdt, eller nærer tvivl om sundheden hos de dyr eller kvaliteten af sæd, æg og embryoner, som omhandles i artikel 1.

6. Medlemsstaterne træffer passende administrative eller strafferetlige foranstaltninger med henblik på at straffe enhver overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv, især når det fastslås, at de udstedte certifikater eller dokumenter ikke svarer til de i artikel 1 nævnte dyrs virkelige tilstand, at identifikationen af de pågældende dyr eller mærkningen af sæd, æg og embryoner ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, eller at dyrene eller produkterne ikke har været underkastet den i dette direktiv fastsatte kontrol.

Artikel 13

1. Ved samhandel med dyr af arter, som er modtagelige for de i bilag A nævnte sygdomme eller de i bilag B nævnte sygdomme, hvis modtagerlandet har fået de garantier, der er nævnt i artikel 14 og 15, samt samhandel med sæd, æg og embryoner af sådanne dyr fra og til organer, institutter og centre, som er godkendt i henhold til bilag C, skal der forevises et transportdokument med oplysninger i den i bilag E viste model. Der skal i dokumentet, som den dyrlæge, der har tilsynet med oprindelsesorganet, -instituttet eller -centret, skal udfylde, gøres opmærksom på, at dyret, sæden, æggene eller embryonerne hidrører fra et organ, institut eller center, som et godkendt i henhold til bilag C, og dokumentet skal ledsage dem under transporten.

2. a) For at blive godkendt skal organer, institutter og centre for så vidt angår anmeldelsespligtige sygdomme over for vedkommende medlemsstats myndigheder fremlægge fornøden dokumentation for, at de opfylder kravene i bilag C.

   b) Efter at have modtaget sådan fornøden dokumentation i tilknytning til en ansøgning om godkendelse eller forlængelse af en godkendelse undersøger den kompetente myndighed sagen på grundlag af de meddelte oplysninger og eventuelt tillige på grundlag af resultatet af kontrol på stedet.

   c) Den kompetente myndighed tilbagekalder en godkendelse i overensstemmelse med bilag C, punkt 3.

   d) Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over godkendte organer, institutter og centre og giver underretning om alle ændringer i listen. Kommissionen videresender disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

Artikel 14

1. Såfremt en medlemsstat — enten direkte eller gennem opdrætterne — opstiller eller har opstillet et fakultativt eller obligatorisk program til bekæmpelse eller overvågning af en af de i bilag B nævnte

▼B

sygdomme, kan den forelægge Kommissionen dette program med oplysning om navnlig følgende:

— situationen med hensyn til den pågældende sygdom på dens område
— det forhold, at der er pligt til at give underretning om sygdommen
— programmets berettigelse under hensyn til sygdommens alvor og programmets cost/benefit-fordele
— det geografiske område, hvor programmet skal anvendes
— de forskellige former for status, som bedrifter og anlæg kan have, de krav, der skal opfyldes for hver enkelt art, når indsættelse i bestanden sker, og fremgangsmåderne ved foretagelse af tests
— procedurerne for kontrol med programmet, herunder oplysning om, i hvor høj grad opdrætterne er inddraget i gennemførelsen af bekæmpelses- eller overvågningsprogrammet
— de konsekvenser, der må drages, hvis en bedrift af den ene eller den anden grund mister sin status
— de foranstaltninger, der skal træffes, såfremt der ved kontrol foretaget i henhold til programmet konstateres positive resultater
— den ikke-diskriminerende karakter af forholdet mellem samhandelen på den pågældende medlemsstats område og samhandelen inden for Fællesskabet.

2. Kommissionen gennemgår de programmer, medlemsstaterne forelægger. Programmerne kan godkendes efter fremgangsmåden i artikel 26 og under overholdelse af kriterierne i stk. 1. Efter samme fremgangsmåde skal de generelle eller begrænsede yderligere garantier, der kan kræves i samhandelen, defineres samtidig med eller senest tre måneder efter fremlæggelsen af programmerne. Disse garantier må ikke være mere omfattende end dem, som medlemsstaten anvender på sit eget område.

3. De af medlemsstaterne forelagte programmer kan ændres eller suppleres efter fremgangsmåden i artikel 26. Efter samme fremgangsmåde kan de i stk. 2 nævnte garantier ændres.

Artikel 15

1. En medlemsstat, der mener at være helt eller delvis fri for en af de i bilag B nævnte sygdomme, som dyr, der er omhandlet i dette direktiv, er modtagelige for, forelægger Kommissionen behørigt materiale til dokumentation heraf. Den gør navnlig rede for følgende:

— sygdommens art og udviklingen i dens forekomst på medlemsstatens område
— resultaterne af overvågningstests baseret på en serologisk, mikrobiologisk, patologisk eller epidemiologisk undersøgelse
— hvor lang tid der har været pligt til at anmelde sygdommen over for de kompetente myndigheder
— hvor lang tid der har været foretaget overvågning
— i givet fald den periode, i hvilken der har været forbud mod at vaccinere mod sygdommen, og det geografiske område, der er omfattet af forbuddet
— reglerne for kontrol med, at sygdommen ikke forekommer.

2. Kommissionen gennemgår det dokumentationsmateriale, der er nævnt i stk. 1, og forelægger derefter Den Stående Veterinærkomité en afgørelse om godkendelse eller afvisning af den plan, medlemsstaten har fremlagt. Hvis planen godkendes, defineres de generelle eller begrænsede yderligere garantier, der kan kræves i samhandelen, efter fremgangsmåden i artikel 26. De må ikke være mere omfattende end dem, som medlemsstaten anvender på sit eget område.

Indtil afgørelse herom er truffet, kan den berørte medlemsstat i samhandelen opretholde de relevante krav, der er nødvendige for bevarelsen af dens status.

3. Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om enhver ændring i det i stk. 1 nævnte godtgørelsesmateriale. På baggrund af de meddelte oplysninger kan de garantier, der måtte være

▼B

fastsat i henhold til stk. 2, ændres eller ophæves efter fremgangsmåden i artikel 26.

KAPITEL III

Bestemmelser vedrørende indførsel i Fællesskabet

Artikel 16

Bestemmelserne vedrørende indførsel af dyr, sæd, æg og embryoner, der er omfattet af dette direktiv, skal mindst svare til dem, der er fastsat i kapitel II.

Artikel 17

1. For at sikre ensartet anvendelse af artikel 16 anvendes bestemmelserne i det følgende.

2. Der kan kun foretages indførsel i Fællesskabet af dyr og sæd, æg og embryoner, som nævnt i artikel 11, der opfylder følgende krav:

a) stammer fra et tredjeland på den liste, der skal opstilles i henhold til stk. 3, litra a)

b) ledsages af et sundhedscertifikat, der svarer til en model, som skal udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 26, og er underskrevet af den kompetente myndighed i udførselslandet, hvor det attesteres, at pågældende dyr, sæd, æg og embryoner opfylder de eventuelle yderligere betingelser eller tilsvarende garantier, der er nævnt i stk. 4, eller kommer fra godkendte organer, institutter, centre eller opsamlingsstationer, som giver de nævnte garantier.

3. Efter fremgangsmåden i artikel 26 fastlægges:

a) med forbehold af den liste, der er omhandlet i artikel 6, litra A, nr. 1, litra e), en foreløbig liste over de tredjelande eller dele af tredjelande, der er i stand til inden datoen i artikel 29 at give medlemsstaterne og Kommissionen garantier svarende til dem, der er fastsat i kapitel II, samt en liste over de opsamlingsstationer, for hvilke de kan give garantier.

   De kompetente myndigheder opstiller denne foreløbige liste på grundlag af de godkendte og inspicerede centres lister, når Kommissionen forinden har sikret sig, at centrene er i overensstemmelse med dette direktivs principper og generelle regler

b) en ajourføring af denne liste på baggrund af den i stk. 5 omhandlede kontrol

c) specifikke dyresundhedsmæssige betingelser især med det sigte at beskytte Fællesskabet mod visse eksotiske sygdomme — eller garantier, der svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv.

   De specifikke betingelser og tilsvarende garantier, der fastsættes for tredjelande, må ikke være gunstigere end de i kapitel II fastsatte.

4. På den i stk. 3 nævnte liste kan kun medtages tredjelande eller dele af tredjelande:

a) hvorfra indførsel ikke er forbudt:

   — fordi der er fri for sygdomme som nævnt i bilag A, eller for enhver anden sygdom, der betragtes som eksotisk i Fællesskabet

   — i medfør af artikel 6, 7 og 14 i direktiv 72/462/EØF og artikel 17 i direktiv 91/495/EØF og 71/118/EØF [1] eller — for så vidt angår de øvrige dyr, der er omhandlet i dette direktiv — på grundlag af en afgørelse truffet efter fremgangsmåden i artikel 26 og under hensyn til deres sundhedstilstand

[1] Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød (EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23). Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/654/EØF (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48).

▼B

b) som under hensyn til lovgivningen og dets veterinær- og kontroltjenesters struktur, disses beføjelser og det tilsyn, de er undergivet, anses for egnede, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 72/462/EØF, til at garantere gennemførelsen af den gældende lovgivning

c) hvis veterinærtjeneste er i stand til at garantere overholdelsen af sundhedskrav, der mindst svarer til dem, der er fastsat i kapitel II.

5. Eksperter fra Kommissionen og fra medlemsstaterne efterprøver ved kontrol på stedet, om de garantier, som tredjelandet har givet med hensyn til produktions- og afsætningsbetingelser, kan betragtes som svarende til dem, der gælder i Fællesskabet.

Medlemsstaternes eksperter, der skal foretage denne kontrol, udpeges af Kommissionen på forslag af medlemsstaterne.

Kontrollen foretages på Fællesskabets vegne og for dettes regning.

6. Indtil den kontrol, der er omhandlet i stk. 5, er blevet iværksat, finder de nationale bestemmelser vedrørende inspektion i tredjelande fortsat anvendelse, idet manglende overholdelse af garantierne i henhold til stk. 3, der konstateres under en sådan inspektion, meddeles Den Stående Veterinærkomité.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne sørger for, at dyr, sæd, æg og embryoner, der er omhandlet i dette direktiv, kun indføres i Fællesskabet, hvis:

— de er ledsaget af et certifikat, der undstedes af embedsdyrlægen. Modellen til certifikatet udarbejdes, alt efter hvilken art der er tale om, efter fremgangsmåden i artikel 26

— de har gennemgået den kontrol, der er omhandlet i direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF ([1]), med tilfredsstillende resultat

— de før indladningen til Fællesskabets område har gennemgået en kontrol foretaget af en embedsdyrlæge til sikring af, at de transportbetingelser, der er omhandlet i direktiv 91/628/EØF ([2]), overholdes, navnlig for så vidt angår forsyning med vand og foder

— de for så vidt angår dyr, der er omhandlet i artikel 5 til 10, underkastes karantæne efter regler, der fastsættes i henhold til fremgangsmåden i artikel 26.

2. Indtil gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel er fastsat, gælder de nationale regler for indførsel fra tredjelande, for hvilke der ikke er vedtaget fællesskabsregler, for så vidt de ikke er gunstigere end de i kapitel II indeholdte regler.

Artikel 19

Efter fremgangsmåden i artikel 26 fastlægges:

a) de særlige dyresundhedsmæssige betingelser for indførsel i Fællesskabet, arten og indholdet af ledsagedokumenterne for dyr til zoologiske haver, cirkus, forlystelsesparker eller forsøgslaboratorier, alt efter hvilke dyrearter der er tale om

b) yderligere garantier ud over dem, der er fastsat for de forskellige dyrearter, der er omhandlet i dette direktiv, navnlig for at beskytte de berørte fællesskabsarter.

Artikel 20

Principperne og reglerne i direktiv 90/675/EØF finder navnlig anvendelse med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol,

([1]) Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

([2]) Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 17).

▼B

som medlemsstaterne skal foretage, og til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

Indtil gennemførelsen af de beslutninger, der er nævnt i artikel 8, nr. 3, og i artikel 30 i direktiv 91/496/EØF, finder de hidtil gældende nationale gennemførelsesbestemmelser til artikel 8, nr. 1 og 2, i nævnte direktiv fortsat anvendelse med forbehold af de i stk. 1 nævnte regler og principper.

KAPITEL IV

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 21

De eventuelle modeller til certifikater, som skal anvendes i samhandelen, samt de dyresundhedsmæssige betingelser, som dyr, sæd, æg og embryoner, der ikke er omhandlet i artikel 5 til 11, skal opfylde for at kunne gøres til genstand for samhandel, fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 26.

Artikel 22

Bilagene ændres efter behov efter fremgangsmåden i artikel 26.

Artikel 23

Efter fremgangsmåden i artikel 26 kan der eventuelt som en undtagelse fra artikel 6, litra A, nr. 1, litra e), og kapitel II fastsættes særlige betingelser for geografisk bevægelse for dyr i forbindelse med cirkusser og markeder og samhandel med dyr, sæd, æg og embryoner til zoologiske haver.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne kan lade indførsel til deres område af dyr (herunder volierefugle) og sæd, æg og embryoner, som er omhandlet i dette direktiv, og som er ført over et tredjelands område i transit, være betinget af, at der forevises et sundhedscertifikat, som godtgør, at kravene i dette direktiv er overholdt.

2. De medlemsstater, der gør brug af muligheden i stk. 1, underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom gennem Den Stående Veterinærkomité.

Artikel 25

I bilag A til direktiv 90/425/EØF tilføjes:

»Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel i Fællesskabet af dyr, sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt de specifikke fællesskabsbestemmelser, der er fastsat i bilag A, afsnit I i direktiv 90/425/EØF (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 54.«

Artikel 26

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, træffer Den Stående Veterinærkomité, der blev nedsat ved afgørelse 68/361/EØF ([1]), afgørelse i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 17 i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 27

De medlemsstater, der iværksætter en alternativ kontrolordning, som giver garantier svarende til dem, der kræves i dette direktiv for bevægelser på deres område med dyr, sæd, æg og embryoner, der er

([1]) EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

▼B

omfattet af direktivet, kan gensidigt indrømme undtagelse fra artikel 6, litra A, nr. 1, litra f), artikel 8, litra b), og artikel 11, stk. 1, litra d).

Artikel 28

Der kan efter fremgangsmåden i artikel 26 for et tidsrum af tre år vedtages overgangsforanstaltninger for at lette overgangen til den nye kontrolordning, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv siden den 1. januar 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Den frist for gennemførelsen af direktivet, som er fastsat til den 1. januar 1994, berører ikke afskaffelsen af veterinærkontrollen ved grænserne som fastsat i direktiv 89/662/EØF og 90/425/EØF.

Artikel 30

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG A

SYGDOMME, DER ER ANMELDELSESPLIGTIGE I HENHOLD TIL DETTE DIREKTIV [a]

Sygdomme	Arter
Newcastle disease, fjerkræinfluenza	Fugle
Psittacosis	Fugle af papegøjefamilien
Amerikansk bipest	Bier
Mund- og klovesyge	Drøvtyggere
Brucellose (Brucella ssp.)	
Tuberkulose	
Klassisk svinepest	Dyr af svinefamilien
Afrikansk svinepest	
Mund- og klovesyge	
Rabies [b]	Alle modtagelige arter

[a] Med forbehold af de anmeldelsespligtige sygdomme, der er anført i bilag I til direktiv 82/894/EØF.
[b] I henhold til artikel 2 i direktiv 89/455/EØF.

▼B

BILAG B

LISTE OVER SYGDOMME, FOR HVILKE NATIONALE PROGRAMMER KAN ANERKENDES I HENHOLD TIL DETTE DIREKTIV

Mink	Virus enteritis
	Aleutian-syge
Bier	Amerikansk bipest
	Trachemide-syge (varroatose)
Aber og dyr af kattefamilien	Tuberkulose
Drøvtyggere	Tuberkulose
Hareagtige gnavere	Myxomatosis
	Kaninens virale og hæmoragiske sygdomme
	Tularæmi

▼B

BILAG C

BETINGELSER FOR GODKENDELSE AF ORGANER, INSTITUTTER OG CENTRE

1. For at et organ, institut eller center som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), kan godkendes officielt i henhold til dette direktivs artikel 13, skal det opfylde følgende krav:

   a) det skal være klart afgrænset og adskilt fra sine omgivelser

   b) det skal være beliggende i rimelig afstand fra landbrugsbedrifter, for hvis sundhedsmæssige status det vil kunne udgøre en trussel

   c) det skal stå under ansvar af en dyrlæge [1], der fører tilsyn med dyrene, som til enhver tid skal kunne indfanges og anbringes i indelukke eller bur

   d) det skal råde over passende karantænefaciliteter

   e) det skal disponere over et eller flere lokaler, som egner sig til nekropsi

   f) det skal være fri for de i bilag A nævnte sygdomme og for så vidt angår de sygdomme, der i det pågældende land er omfattet af et program i henhold til artikel 14, de i bilag B nævnte sygdomme

   g) det skal løbende føre registre over:

      — antallet af dyr af hver art, som befinder sig på bedriften, med angivelse af deres alder

      — antallet af dyr, som er tilgået eller fraført bedriften, tillige med oplysninger om transporten af dyrene og deres sundhedstilstand

      — de under karantæne gjorte observationer

      — resultaterne af de regelmæssige ekskrementundersøgelser

      — resultaterne af blodundersøgelser og alle andre diagnosemetoder

      — sygdomstilfælde og den eventuelle behandling heraf

      — resultaterne af dissektion af alle dyr, som er døde på bedriften, herunder dødfødte dyr

   h) det skal have faciliteter til passende bortskaffelse af dyr, der er døde af sygdom

   i) det skal være underlagt tilsyn af en dyrlæge, der skal foretage sundhedskontrol mindst to gange årligt.

      Sundhedskontrollen skal mindst omfatte:

      — inspektion af alle dyr på bedriften

      — udtagelse af repræsentative prøver fra arter, som er modtagelige for de i bilag A og B [2] nævnte sygdomme, eller opsporing af disse sygdomme med andre metoder. Prøverne skal analyseres af et godkendt laboratorium, der skal efterprøve, om der findes sygdomsagenser for hver af de i bilag A nævnte arter. Udtagningen af prøver kan fordeles over hele året.

        Resultaterne af laboratorieanalyserne af de under sundhedskontrollen udtagne prøver skal være negative for så vidt angår vedkommende sygdomsagenser

      — gennemsyn af de registre, som der er pligt til at føre

2. Godkendelsen opretholdes, når følgende krav er opfyldt:

   a) dyr, som tilføres, skal stamme fra et andet godkendt center, institut eller organ

   b) de dyr, der er omfattet af direktiv 64/432/EØF, må, hvis de befinder sig i et godkendt center, institut eller organ, kun forlade det under officiel kontrol

   c) der skal på det godkendte center, institut eller organ to gange årligt foretages en sundhedskontrol som anført i punkt 1, litra h), i dette bilag

   d) resultaterne af laboratorieanalyserne af udtagne prøver skal være negative for så vidt angår de i bilag A og B [2] nævnte sygdomsagenser

   e) mistænkelige dødsfald eller andre symptomer, som kan give anledning til at antage, at dyrene har pådraget sig en eller flere af de i bilag A og B [2] nævnte sygdomme, skal straks anmeldes til den kompetente myndighed.

---

[1] Der har ansvaret for, at de dyresundhedsmæssige krav i dette direktiv overholdes i det daglige.

[2] Hvis en af disse sygdomme er anmeldelsespligtig i den pågældende medlemsstat.

▼B

3. Godkendelsen suspenderes, restitueres eller tilbagekaldes under følgende omstændigheder:

   a) foretages der en anmeldelse som nævnt i dette bilags punkt 2, litra d), suspenderer den kompetente myndighed midlertidigt godkendelsen af det godkendte organ/institut/center

   b) en prøve udtaget på det dyr, som mistanken gælder, sendes til et godkendt laboratorium, som undersøger, om der findes relevante sygdomsagenser; undersøgelsens resultat meddeles omgående til den kompetente myndighed

   c) når den kompetente myndighed modtager anmeldelse af, at der foreligger mistanke om en af de i bilag A og B [1] nævnte sygdomme, skal de med hensyn til laboratorieanalysen, den epizootiske undersøgelse, sygdomsbekæmpelsen og tilbagekaldelsen af godkendelsen forholde sig, som om sygdommen faktisk var erklæret, i overensstemmelse med de direktiver, der på det pågældende område indeholder regler for sygdomsbekæmpelse og handelen med dyr

   d) er resultaterne af analyserne negative med hensyn til de pågældende sygdomsagenser, meddeler den kompetente myndighed på ny godkendelse

   e) organet, instituttet eller centret godkendes kun på ny, hvis de i punkt 1 anførte betingelser med undtagelse af betingelsen i punkt 1, litra f), atter er opfyldt, efter at infektionskilderne er udryddet

   f) den kompetente myndighed underretter Kommissionen om suspension, restitution og tilbagekaldelse af en godkendelse.

[1] Hvis en af disse sygdomme er anmeldelsespligtig i den pågældende medlemsstat.

▼C2

BILAG D

KAPITEL I

I. *Betingelser for godkendelse af sædopsamlingsstationer*

Sædopsamlingsstationer skal

1) være under tilsyn af sædopsamlingsstationens dyrlæge
2) have særskilte og fysisk adskilte faciliteter til
   — opstaldning og isolering af dyrene
   — opsamling af sæd
   — rengøring og desinfektion af udstyr
   — behandling af sæd
   — opbevaring af sæd
3) være bygget eller holdt isoleret således, at enhver kontakt med dyr udenfor undgås
4) have faciliteter som anført i punkt 2, der er lette at rengøre og desinficere.

II. *Betingelserne for tilsyn med sædopsamlingsstationer*

For så vidt angår sædopsamlingsstationer skal

1) der føres tilsyn med, at der kun holdes dyr, hvis sæd skal opsamles. Der må dog på disse stationer holdes andre husdyr, såfremt, de opfylder nedenstående almindelige betingelser
2) det kontrolleres, at der føres et register over
   — identifikationen af de dyr, der befinder sig på sædopsamlingsstationen
   — eventuel flytning af dyr (tilgang og afgang)
   — den sundhedskontrol, der foretages
   — dyrenes sygehistorie
   — sædens bestemmelsessted
   — sædens opbevaring
3) embedsdyrlægen mindst to gange om året aflægge kontrolbesøg for at sikre sig, at godkendelses- og tilsynsbetingelserne er opfyldt
4) disse beskæftige et kompetent personale, der har den relevante uddannelse i desinfektions- og hygiejneteknik med henblik på forebyggelse af sygdomsspredning
5) der føres tilsyn med, at
   — opsamlingen, behandlingen og opbevaringen af sæd kun finder sted i de dertil indrettede lokaler
   — alt udstyr, der kommer i kontakt med sæden eller donordyret under opsamlingen eller behandlingen altid desinficeres eller steriliseres behørigt inden brugen
   — alle beholdere til opbevaring eller transport af sæd altid desinficeres eller steriliseres inden påfyldningen
6) det påses, at
   — produkter af animalsk oprindelse, der anvendes til behandlingen af sæd (tilsætningsstoffer eller fortyndingsmidler), ikke udgør nogen smitterisiko eller inden anvendelsen behandles på en sådan måde, at denne risiko elimineres
   — det kryogene stof, der anvendes, ikke tidligere er blevet anvendt til andre animalske produkter
7) det påses, at hver portion sæd mærkes på en sådan måde, at oplysninger om opsamlingsdatoen, donordyrets race og identifikation samt navnet på den godkendte station, der har foretaget opsamlingen kan fastslås.

KAPITEL II

Krav, der skal være opfyldt på sædopsamlingsstationer

Krav i forbindelse med indsættelse af donorhandyr

A. HINGSTE

Kun hingste, som til embedsdyrlægens tilfredshed opfylder følgende krav, må anvendes til opsamling af sæd:

▼C2

1) de skal være sunde og raske på sædopsamlingstidspunktet

2) de skal opfylde kravene i direktiv 90/426/EØF og komme fra bedrifter, der også opfylder de pågældende krav

3) de skal i løbet af de 60 dage, der går forud for den første sædopsamling, have været underkastet følgende prøver med negativt resultat:

a) en agar-gel-immunodiffusionsprøve (Coggins-test) for infektiøs anæmi hos enhovede dyr

b) en serumneutralisationsprøve (fortynding < 1/4) for viralarthritis, der ved positivt resultat skal suppleres med en virologisk undersøgelse af råsæden, som skal give et negativt resultat

c) med henblik på undersøgelse for smitsom metritis hos enhovede dyr ved isolering af Taylorella equigenitalis-kim mindst en kontrol foretaget på prøver udtaget af urinrøret og præ-ejakulationsvæsken.

Resultaterne af disse undersøgelser skal garanteres af et laboratorium, der er anerkendt af den kompetente myndighed.

I den i punkt 3, første afsnit, nævnte periode og så længe sædopsamlingen varer må hingstene ikke anvendes til naturlig bedækning.

B. FÅR OG GEDER

1. Kun får og geder på stationer eller bedrifter, som til embedsdyrlægens tilfredshed opfylder følgende krav, må anvendes til opsamling af sæd:

a) de skal være sunde og raske på opsamlingsdagen

b) de skal opfylde betingelserne i artikel 4, 5 og 6, i direktiv 91 /68/EØF om samhandel inden for Fællesskabet.

Donordyrene skal desuden i løbet af de 30 dage, der går forud for sædopsamlingen, underkastes følgende prøver med negativt resultat:

— en undersøgelse for brucellose (Brucella melitentis) i overensstemmelse med bilag C til direktiv 91/68/EØF

— en undersøgelse for smitsom epididymitis hos væddere (Brucella ovis) i overensstemmelse med bilag D til direktiv 91/68/EØF

— en virusisolationsundersøgelse for Border disease

c) dyrene skal have været underkastet de nødvendige prøver og den nødvendige kontrol til sikring af, at kravene i litra a) og b) er overholdt.

2. Undersøgelserne i punkt 1 skal foretages af et laboratorium, som medlemsstaten har godkendt.

C. Hvis en af prøverne i afsnit A eller B er positiv, skal dyret isoleres, og den sæd, som er opsamlet fra det efter den seneste negative prøve, må ikke markedsføres. Det samme gælder den sæd, der er opsamlet fra de andre dyr på bedriften eller opsamlingsstationen siden datoen for den positive prøve. Samhandelen må først genoptages, når sundhedsstatus er genoprettet.

KAPITEL III

Krav til sæd, æg og embryoner

Sæd, æg og embryoner skal være opsamlet, behandlet, vasket og konserveret ved hjælp af et biologisk produkt, der ikke indeholder levende mikroorganismer, efter følgende retningslinjer:

a) vask af æg og embryoner skal foregå i overensstemmelse med dette direktivs artikel 11, stk. 3. Deres zona pellucida skal være intakt før og efter vask. Kun æg og embryoner fra samme donor må vaskes samtidig. Efter skylningen skal hele overfladen af zona pellucida for hvert æg eller embryon undersøges i en forstørrelse på mindst 50 gange og garanteres intakt og fri for vedhængende fremmedlegemer

b) de medier og væsker, der anvendes ved opsamling, dybfrysning og konservering af æg og embryoner, skal være steriliseret efter godkendte metoder i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, og håndteres således, at de forbliver sterile. Der skal tilsættes antibiotika til skylle-, vaske- og frysevæskerne efter regler, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26

c) alt udstyr, der anvendes til opsamling, behandling, vask, dybfrysning og konservering af æg eller embryoner, skal steriliseres inden brugen

d) de skal i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, være underkastet yderligere undersøgelser, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26, navnlig undersøgelser af væskerne til opsamling, skylning eller vask, for at fastslå, at de ikke indeholder sygdomskim

▼C2

e) de skal opbevares i sterile beholdere (ampuller, strå med identifikation) efter regler, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26

— som kun indeholder produkter fra samme donor

— som er forseglet ved nedfrysningen i alkohol eller frisk flydende kvælstof og mærkes

og anbringes i steriliserede beholdere med flydende kvælstof, og som ikke frembyder nogen kontaminationsrisiko for produkterne

f) opbevares under godkendte vilkår i mindst 30 dage forud for afsendelsen

g) transporteres i beholdere, der er rengjort, desinficeret eller steriliseret, inden påfyldningen.

KAPITEL IV

Hundonordyr

Kun hundyr, som til embedsdyrlægens tilfredshed opfylder kravene til de forskellige arter i de relevante direktiver vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet med levende avls- og brugsdyr, og som kommer fra besætninger, der opfylder de samme krav, må anvendes til opsamling af embryoner og æg; der er tale om direktiv 64/432/EØF for svin, direktiv 90/426/EØF for enhovede dyr og direktiv 91 /68/EØF for får og geder.

▼B

BILAG E

CERTIFIKAT

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

1. Afsender (navn og adresse) 3. Modtager (navn og adresse)	**SUNDHEDSCERTIFIKAT** **Nr.** **ORIGINAL (a)** 2. Oprindelsesmedlemsstat 4. KOMPETENT MYNDIGHED
	5. Adresse: — på oprindelsesbedriften eller det officielt anerkendte oprindelsesorgan, -institut eller -center (b) — på bedriften eller forretningen eller det officielt anerkendte bestemmelsesorgan, -institut eller -center (b)
6. Læsningssted 7. Transportmiddel	
8. Art	
9. Antal dyr/bistader/forsendelser af dronninger (med følgebier)	
10. Identifikation af forsendelsen	
11. ATTESTERING (c) Udfærdiget i ....., den	Underskrift: Navn med blokbogstaver: Titel og stillingsbetegnelse:

(a) Der skal forelægges et separat certifikat for hver sending, og certifikatet skal i original ledsage forsendelsen til det endelige bestemmelsessted; dets gyldighedsperiode er ti dage.
(b) Det ikke relevante overstreges.
(c) Skal udfyldes i henhold til artikel 5 til 11 i direktiv 92/65/EØF inden for det sidste døgn før læsningen af dyrene.